

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danskeren 1

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danskeren 1", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 443. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1848_941-txt-shoot-idm18705.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den Danske Grønning.

- 1 **D**er kom en Skjald til Nordens *sidste* Helt,
Til *Olav Tryggesøn* ved *Nidarosen*,
Han kom fra Marken her ved Sund og Belt,
Og i sin Harpe bar han Kæmpe-Rosen,
Sit eget *Livsllys* bar han og dernæst,
Og kaldte tankedru sig *Norne-Giæst!*
  - 2 Om ham er Sagnet langt og dybt og snildt,
Og Tal slet ingen veed paa Skjaldens Dage,
Hans Haar var hvidt som Snee, hans Aasyn mildt,
Som Høstens Soel, naar den sig seer tilbage,
Og smiler blidt vemodig ad den Kant,
Hvor alle Vaarens Blomster smaa forsvandt!
  - 3 Lad andre synge om alt hvad han saae,
I Lag og Ledtog med de største Helte,
Hvis Skjolde blinked over Bølgen blaa,
Hvis Sværdeklang til *Odin* Størværk meldte!
Jeg synger her om *Skjaldens Vugge* kun
Paa Gængerne i *Danmarks grønne* Lund.
  - 4 Den Vugge, skøn som Dannekvindens Skiød,
Den gaaer endnu, skøndt Heltene uddøde,
Og yndig bøier sig end Rosen rød
445Derover, med Kiærminden godt i Grøde;
Her end er *Skjaldes* bedste Voxested,
De skyde op som Piil ved Bækkens Bredd!
  - 5 Ja, *Danmarks Grønning*, meer end Blomster værd!
Du lignes skal ved Grønningen i Ørken,
Med Kilder tolv og sytti Palmetræ'r,
Og immer grødefuld, trods Sommer-Tørken;
Thi Frostens selv, som giæster Danevang,
Den vorder klingrende i Svanesang!
  - 6 Det volder alt vort søde *Kvindekjøn*,
Det røber alt vort *Modersmaal* det skønne,
Det har sin Rod hos Sangersken iløn,
Som mindes *Gudhjem* end, det immergrønne,
Det har sin Grund, som alt hvad Hjertet veed,
I Dybet af *vor Moders* Kiærlighed!
  - 7 Saalænge derfor *Moderhjertet* slaæer,
Saalænge *Freias* gyldne Taarer falde,
Saalænge grønnes alt, som Bøg i Vaar,
Saalænge vugges her de bedste Skjalde,
De hjertegrebne, som paa Eng og lis
Med Fyr og Flamme synge Hjertets Priis!
-